

289.

Oświadczenie rządowe

z dnia 28 marca 1925 roku

w sprawie złożenia przez Rząd Polski dokumentu ratyfikacyjnego protokołu, podpisanego w Genewie dnia 14 czerwca 1923 roku, dotyczącego poprawki art. 393 Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dn. 28 czerwca 1919 r. oraz odpowiednich artykułów innych traktatów pokoju.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu postanowień końcowych protokołu, podpisanego w Genewie dnia 14 czerwca 1923 roku, dotyczącego poprawki art. 393 Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 roku oraz odpowiednich artykułów innych traktatów pokoju, a ratyfikowanego zgodnie z ustawą z dnia 12 czerwca 1924 roku (Dz. U. R. P. № 59, poz. 594), złożony został przez Rząd Polski dnia 10 lutego 1925 roku w archiwum Sekretarjatu Generalnego Ligi Narodów w Genewie dokument ratyfikacyjny wymienionego wyżej protokołu.

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

290.

Umowa

zawarta między Rzeczpospolitą Polską i Wolnym Miastem Gdańskiem w celu wykonania artykułu 61 umowy z 24 października 1921 r. w sprawie zabezpieczenia kosztów procesowych i zaliczki na koszty sądowe.

(Zatwierdzona ustawą z dn. 17 grudnia 1924 r. Dz. U. R. P. z roku 1925 № 1, poz. 5).

W celu zawarcia umowy dla wykonania artykułu 61 Warszawskiej Umowy z 24 października 1921 r. Rzeczpospolita Polska i Wolne Miasto Gdańsk ustanowiły swymi pełnomocnikami:

Rzeczpospolita Polska:

Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Sprawiedliwości,
Włodzimierza Jabłońskiego.

Wolne Miasto Gdańsk:

Senatora Dr. Alberta Franka.

Pełnomocnicy, po wymianie pełnomocnictw i po uznaniu ich za wystarczające i należyte, ustalili we wzajemnym porozumieniu następujące postanowienia:

Art. 1.

Jeżeli obywatele jednej ze Stron umawiających się przed sądami drugiej Strony występują jako powodowi lub interwenienci a mają miejsce zamieszkania na obszarze jednej z tych Stron, nie wolno na nich nakładać obowiązku zabezpieczenia lub depozycjonowania pod jakąkolwiek bądź nazwą, czy to z tytułu ich charakteru jako cudzoziemców, czy też z powodu braku miejsca zamieszkania lub pobytu na obszarze danej Strony.

Zasada ta odnosi się również do zaliczki, którejby należało zażądać od powodów lub interwenientów na pokrycie kosztów sądowych.

Art. 2.

Wydane na obszarze jednej ze Stron umawiających się orzeczenia skazujące na zapłacenie kosztów procesowych powoda lub interwenienta, który na zasadzie artykułu 1 lub ustawy obowiązującej w miejscu wniesienia skargi uwolniony był od obowiązku zabezpieczenia, depozycjonowania lub zaliczki,

ABKOMMEN

zwischen der Freien Stadt Danzig und der Republik Polen zur Ausführung des Artikels 61 des Abkommens vom 24 Oktober 1921 betreffend die Sicherheitsleistung für die Prozesskosten und die Vorauszahlung der Gerichtskosten.

Die Freie Stadt Danzig und die Republik Polen haben zum Zwecke des Abschlusses eines Abkommens zur Ausführung des Artikels 61 des Warschauer Abkommens vom 24 Oktober 1921 als ihre Bevollmächtigten bezeichnet:

Die Freie Stadt Danzig:

Senator Dr. Albert Frank,

Die Republik Polen:

Den Abteilungschef im Justizministerium Włodzimierz Jabłoński.

Die Bevollmächtigten haben, nachdem sie ihre Vollmachten ausgetauscht und als gut und richtig befunden haben, folgende Bestimmungen im beiderseitigen Einvernehmen festgesetzt:

Art. 1.

Den Angehörigen des einen vertragsschließenden Teiles, die vor den Gerichten des anderen Teiles als Kläger oder Intervenienten auftreten und im Gebiete eines der beiden Teile ihren Wohnsitz haben, darf wegen ihrer Eigenschaft als Ausländer oder wegen Mangels eines inländischen Wohnsitzes oder Aufenthaltes keine Sicherheitsleistung oder Hinterlegung, unter welcher Benennung es auch sei, auferlegt werden.

Die gleiche Regel findet Anwendung auf die Vorauszahlung, die von den Klägern oder Intervenienten zur Deckung der Gerichtskosten einzufordern wäre.

Art. 2.

Ergeht im Gebiete eines der beiden Vertrags-teile eine Verurteilung in die Prozesskosten gegen einen Kläger oder einen Intervenienten, der von der Sicherheitsleistung, Hinterlegung oder Vorauszahlung auf Grund des Artikels 1, oder eines im Gebiete der Klageerhebung geltenden Gesetzes befreit ist, so